

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

212.

Grūtā brīdī domājiet par Mums, zinādami, ka bezdrāts aparāts nekavēsies jūs savienot. Bet protiet domāt un protiet noteikt faktisko grūtuma brīdi.

Bieži vien ļaudis uzskata laimi par nelaimi un otrādi.

213.

Ļaudis ir sabojājuši vārda “Harmonija” nozīmi. Šai vārdā ienests kaut kas klerikāls, hitona ļipa, neesošas mīlestības immortele un pat adīta zeķe. Labāk bez arfām aizstāt šo sažuvušo.

214.

Ja vairums tagadnes ģimeņu nebūtu banālas seklības perēkļi, tad tieši viņas varētu būt tās, kas vada kopējā gara darbu. Bet mehāniskās mātes un tēvi prot tikai šļupstēt – dariet kā visi!

Māciet mazos būvēt savas pilsētas!

215.

Jaušu, kautrajiem Mācība var kļūt par smagu veseri. Vēl nesen sirds būtu šausmās trīcējusi, tikai izrunājot vārdu - vienkopa, bet tagad jau lauži jau daudzi šķēršļi. Pēc atteikšanās no vecā privātīpašuma cilvēcei seko vēl viens smags pārbaudījums. Izprotot gara nozīmi, sevišķi grūti ir atsacīties no brīnumiem. Pat Budas izvēlētiem Arhātiem bija grūti atsacīties no šīs iespējamības.

Trīs Arhāti neatlaidīgi lūdza Budu atļaut tiem pieredzēt brīnumu. Buda novietoja katru tumšā telpā un ieslēdza tos. Pēc ilgāka laika Svētītais tos ataicināja un jautāja, ko tie redzējuši. Katrs izstāstīja dažādus redzējumus. Bet Buda sacīja: “Tagad jums jāatzīst, ka brīnumi nederīgi, jo galveno brīnumu jūs neizjūtat. Jums bija dota iespēja sajūst esamību ārpus redzamības, un šī sajūta būtu varējusi jūs virzīt pāri zemes robežām. Bet jūs turpinājāt apzināties sevi sēdošus uz Zemes, un jūsu domas pievilka Zemes stihiju viļņus. Stihiju veidolu piebriešana izsauca satricinājumus dažādās zemēs. Jūs esat sagrāvuši klintis un ar viesuļiem nogremdējuši kuģus. Lūk, tu redzēji sarkano zvēru ar liesmu vainagu, bet uguns, ko tu izaicināji no bezdibeņa aizdedzināja neaizsargāto mājas – ej un palīdzi. Tu redzēji pūķi ar jaunavas seju, tu piespiedi viļņus nogremdēt zvejnieku laivas – steidzies palīdzēt. Lūk, tu redzēji lidojošu ērgli – un vētra noslaucīja darba rūķa ražu – ej un atlīdzini. Kur jūsu derīgums, Arhāti? Pūce koka dobumā derīgāki pavadījusi laiku. Vai nu pūlieties vaiga sviedros Zemes virsū, vai arī vientulības brīdī pacelieties pāri Zemei. Bet nevērtīga stihiju satraukšana, lai nebūtu gudrajo nodarbība. “Patiesi, spalva izkrītot no maza putniņa spārna, sacelš pārkonu tālajās pasaulēs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

Ieelpojiet gaisu, mēs pievienojamies visām pasaulēm. Gudrais dodas no zemes augšup, jo pasaules atklāj viena otrai savu gudrību. Šo līdzību atkārtojiet tiem, kas prātīs brīnumu.

216.

Kad Es atkārtoju vienu vārdu, tas nozīmē izplatījuma piepildīšanu. Tas ir zaudētais ritms, kas deģenerējies murmināšanā. Tās kā viļņu bangas spēj klintis sagraut. Tāpat arī gājienā jābūt skaņas ritmam. Skaņas ritms attur pūli no tukšvārdības.

217.

Septiņu Vārdu Valdniek, ved mūs uz saules pusi, mūs, kas izgājuši caur pusnakti. Mūsu bultas pieder Tev, Valdniek! Bez Tavas Pavēles mēs neieiesim atpūtas sienās. Ne stunda, ne dienas, ne gads neizsprosto ceļu. Jo Tu, Visstraujākais, turi aiz pavadas mūsu zirgus! Jo Tu Pats esi izbaudījis ceļu un galvojis ar pacietību. Saki, Turētāj, no kurienes tek pacietības avots?” “No uzticības rūdas.”

Kas zina, kur vēstnesis maina zirgus?

218.

Jūs bieži esat jautājuši par gariem, kas pametuši zemi tālo pasauļu dēļ. Bet ieraudzījuši mūsu planētas slimīgo nokrāsu, jūs esat sapratuši, ka ir lietderīgi pāriet uz turieni, kur mājō skaisti īstenība. Parāds Zemei atdodams darot tai zināmus evolūcijas pamatus, tā būs augstākā sadarbība ar cilvēci. Bet nekāds stikla jumts neaiztur izaugušā ozola zarus.

Lai viss, kas vien spējīgs celties, tiecas augšup!

219.

Taisnības ritms ir kā nesagraujams cietoksnis. Ne vārdu sablīvējumam, bet skaņas ritmam ir izšķirošā nozīme.

220.

Amrita sastāv no smalkāko enerģiju nogulsneš. Kā gan nosaukt Joga tiekšanās piesātinājumu ar visām īpašībām, kas jau tika dotas? Jogam ir tiekšanās piesūkusies ar enerģijas vērtīgo sastāvu, nosauksim šo apvienību par tiekšanās disku. Proti, Joga tiekšanās uzaust kā gaismu nesošs disks. Viņam nav mazsvarīgu darbību, citādi tas līdzinātos cilvēkam, kas uzkāpis kalnu augstumā bez noteikta nolūka – izbrīnījies lūkojas apkārt. Bet Jogs darbojas un pats izpaudums vēršas skaistumā. Tāpat iemācās darboties arī Joga mācekļi ar pirmo atskārsmes sākumu. It īpaši māceklim jāvalda pār sevi Skolotāja atbūtnē. Bieži tieši šinī laikā viņu neizpratne uzelpo sevišķi brīvi, jo Skolotāja jēdziens nav izprasts un ar to aizslēgts ceļš uz Amritu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

201.

Enerģiju likumi, kas pamostas cilvēkā, iepazīstot Jogu, darbojas noteikti un neizbēgami. Neviens, kas pieskāries Jogai, nevar noliegt, ka viņa dzīve nebūtu pārveidojusies pašos pamatos. Protams, dzīve varēja tapt vai nu plaši pārveidota, vai arī tāpat sevišķi niecīga, atkarībā no gara īpašībām.

Mēs sakām katram – saņem pilnu Amritas kausu! Bet katram paliek brīvība.

222.

Pareizi novērots, ka dažas sāpes devējam par svētītām, pateicoties viņām paceļas gars un nav cita ceļa. Nezinām tāda piemēra, kad apziņa būtu pacēlusies bez miesas sāpēm. Jāsaprot, cik saudzīgi jāizturas pret katru parādību, kad jebkuru stundu mums iespējams sagaidīt augstāko enerģiju sūtījumu.

223.

No brīnumiem jāizvairās, jo psihiskās enerģijas lietā likšana būs attīrītā racionālisma augstākais izpaušums.

224.

Mahavans un Čotavans ir visraksturīgākie uguns ritmi. Ja rīcībā šie divi ritmi, var viegli pievienoties uguns stihijai. Tā nav patvarīga izpaušana, bet tikai apzinīga ieiešana sfērā, kuras nozīmi jūs uzskatāt par būtisku. Ir jāizprot ritmi, jo ar ko gan citu mēs ienesam pārliecinātību darbībās? Pat pusdzīvās smiltis ar vibrāciju veidojas sevišķos zīmējumos. Cik daudz vairāk pakļauts ritmam cilvēks. Nevis burvestība, bet zināšana dos cilvēkam pārveidošanās ceļu. Neatliekamam ceļu, jo tāpat cilvēce tika aicināta Atlantīdas bojā ejas dienās.

Bet nevajag domāt, ka šī diena pagājusi, paies arī rītdiena. Katra stunda var būt Jaunās Pasaules dzimšana.

225.

Paplašināta apziņa dod vislabāko iespēju uztvert izplatījuma domas mezglus.

Protams, no ārējās loģikas viedokļa mentālās loģikas procesā vienmēr atradīsies robi. Kā spirāles riņķi novērotājam rāda vienu pagrieziena, noslēpjot iekšējo riņķi, tā mentālā loģika iet pa tuvākā pagrieziena robežu un iekšējā plakne paliek iegremdējusies izplatījuma kolektīvu strāvās. Tāpēc tā rūpējamies par apziņas paplašināšanu, lai pieskartos savienojumam ar izplatījuma domāšanu.

Tas jāpieņem pavisam vienkārši, tāpat kā skābekļa vitālā nozīme. Tikpat vienkāršam jābūt priekšstatam par esošā spirālveidīgo sākotni un par radošām eksplozijām. Tā kosma elpošana būs apjēgta kā kāpjoša spirāle.

Tīrā sākotne – nosauksim to par skābekli – ar Matērijas Lucidas palīdzību ieplūst no neizpaustā izplatījuma un, satiekoties ar dzīves atkritumiem, radīs eksploziju rindu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

Protams, ir jāizprot, ka bez izplatījuma uguns šie sprādzieni negūs ritmu. Citiem vārdiem – uguns ir Kosma pulsācijas regulators.

Var priecāties, ja liekat lietā jums dotos ritmus. Protams, to secība diezgan individuāla. Sekas var gūt atkarībā no organisma pašreizējā stāvokļa. Izplatījuma sūtījumi ir jāsaņem atvērtā kausā. Tas ir sintēzes nodrošinājums. Tāpat jānovēro iekšējais ritms, jo attīstīta apziņa nepaliek bez ritma.

Uguns ritmam veiksmīgs ir divu dodekaedru savienojums. Kad uzkrāsies enerģija, parādīšu, jo, lai tuvotos Agni Jogai, šis lidojošais ritms vajadzīgs.

226.

Mācība sabrūk no sausas atkārtotības, tāpat jāsaprot arī ritma kādība. Protams, katra kristāla pamatā atrodas pievilksana un pulsācija. Bet pulsācija jeb ritms, ir dzīves sākotnes izpausme, tāpēc dotais ritms varbūt ir dzīvs, ir nedzīvs. Dzīvais ritms, apziņas apgarots, dos smalko enerģiju savienotības sekas. Bet lūpu ritms dod nedzīvus, gudro klusumu traucējošus klaudzienus, un tāpēc būs tikai kaitīgs. Sargieties nedzīvas atkārtotības! Patiesi, tā izposta gara visdārgākos akmeņus. Ja darbība pamatojas tikai uz bailēm vai pašlabuma, tad pat ģindenis var izklaudzināt noderīgāku ritmu. Citādi karaspēka bundzinieks izrādītos par veiksmīgu ritmistu.

Vai var sagaidīt ugunis no astes piesitiena, ar ko suns sagaida barības pasniegšanu? Atcerieties to, kad nodarbojaties ar vissmalkākajām enerģijām, kad esat nodomājuši pieskarties un izsaukt dzīvē uguns acīmredzamības.

Kad nosaucu jums izplatījuma uguns ritmus, protams, domāju, ka visā kā ieliek garīga apziņa un tiekšanās bez zemākiem dzenuļiem. Sen jau sacīts par divām ugunīm – par uguni vadītāju un uguni iznīcinātāju. Ja pirmā mirdz un silda un pacilā, tad otrā pārvērš pelnos un sadedzina. Bet Es jūs virzīju tikai uz radošo uguni. Paši pie sevis redzējāt, kā iespējama uguns tuvināšana, un pat dienas gaisma netraucēja izplatījuma vēstnešus. Un ap zvaigznēm sāka parādīties zīmes. Vajag sargāt šīs uguns zīmes un iemācīties savākt labākos apziņas sūtījumus. Ne dūres sitiens, ne draudi, bet viegli spārnotā pacilātība noved pie Vārtiem. Sargieties no ikdienas bezjūtīguma!

227.

Uguns stihiju nekas nespēj aizstāt. Tāpat nav aizvietotāja psihiskajai enerģijai. Visneatkarīgākā, visizsmalcinātākā, visvairāk augšupejošā enerģija ir īstā uguns meita!

Ne jau nejauši aicinām pie ugunīgās uzvarētājas. Ikkatra sajūsma jau rada dārguma daļiņu. Katra aizgrābtība daļuma priekšā savāc gaismas graudus. Katra priecāšanās par dabu rada uzvaras staru. Jau sen esmu Sacījis – daļums nes jums gaismu. Vai gan runāsim vienīgi tīksmināšanās dēļ? Katram Norādījumam ir neatliekama nozīme. Tātad sajūsma būs īsākais ceļš kā uzkrāt psihisko enerģiju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

Ne reizi vien jums jautās – kur uguns enerģijas brīnišķā dārza dēstu audzētava?
Sacīsit – priekā par daiļumu, bet iemācieties ietvert šo gaismas prieku. Iemācieties priecāties par katru lapiņu, kas pamodusies dzīvei. Iemācieties, ka lai varētu ieskanēties ar centriem uz līksmes saucienu. Iemācieties saprast, ka tāds prieks nav bezdarbība, bet dārgumu pļauja. Iemācieties uzkrāt enerģiju ar prieku, jo ar ko gan savienosim tālo pasaulu pavedienus?

Ne sarūgtinājumā, ne bezprātā, ne apskurbumā, bet apziņas priekā kļūsim par dārgumu laimīgiem īpašniekiem. Grūti no tukšas akas dzesēt slāpes, bet kalna avots ir gatavs dot veldzi katram pienācējam. Priecājieties!

228.

Katra kustība iegūst ritmu, tāpat kā enerģija dod savu zīmējumu un kristalu. Ritma secība iekairina nervu izplūšanu.